

„ZEMSKÝ RÁJ“ NA DOSAH RUKY?

SNY Z LISTOPADU 1989

POLITICI TO ZA NÁS NEVYŘEŠÍ

V listopadu 1989 se nám na Václavském náměstí zdálo, že všichni potáhneme za jeden provaz a že ten „zemský ráj“ máme téměř na dosah ruky. Mnohým z nás z toho tenkrát běhal mráz po zádech. A nemyslím tím ráj v materiálním slova smyslu, ale ráj na úrovni mezilidských vztahů. Ten se nám ale, bohužel, zatím moc nepovedl. Nejsem idealista, vím, že nebeský ráj je zde na zemi nedosažitelný. Ale za ten pozemský či zemský, o němž se zpívá v naší hymně, jsme odpovědní všichni dohromady a každý zvlášť. A nevyřeší to za nás politici!

NAVZÁJEM SE POTŘEBUJEME

Pozemský ráj si představuju obrazně jako krásnou mozaiku, v níž je každý z nás jedním kamínkem. Každý jsme nenahraditelný originál. To je úžasná věc a stojí za to ji domyslet, protože teprve pak si budeme jeden druhého patřičně vážit. Úcta k druhému člověku a jeho jedinečnosti je základ. Proč? Protože se jeden bez druhého neobejdeme. Navzájem se potřebujeme, navzájem se doplňujeme. Není to náhoda, ale je to geniální Boží záměr.

ŽIVOT V DŽUNGLI

Jeden za druhého máme odpovědnost. Svoboda a odpovědnost jsou dvě strany téže mince. Jestliže tohle nechápeme a nerespektujeme, odsuzujeme pak sami sebe k životu v džungli. V ní platí zákony jiné. Zákony džungle. Zákony zvířecí.

Lidský druh však, na rozdíl od všeho ostatního stvoření, dostal do výbavy svědomí. O to je třeba pečovat, aby bylo funkční. I zde totiž platí – co se nepoužívá, zakrní. Tady někde vidím příčinu toho společného nezdaru. Mnoho kamínků v naší mozaice chybí, protože neděláme, co bychom dělat měli, a naopak, děláme to, co bychom dělat neměli.

SOLIDARITA V MALÉM I VELKÉM

Často myslíme jenom na sebe, maximálně na své nejbližší. Silní požírají slabší, stejně jako v té džungli. Ale k prosperující společnosti nedílně patří solidarita. V maličkostech i ve velkých věcech. Někdy člověk k vlastnímu přežití potřebuje péči druhých, jindy ji naopak druhým věnuje...

A naše péče o druhé má i další rozměr: Ježíš říká, že to, co jsme ne/učinili tomu nejposlednějšímu člověku, jako bychom ne/učinili ani Bohu (srov. Mt 25).

Se svolením zpracováno podle knihy: Marie Svatošová - Aleš Palán, Neboj se vrátit domů, kterou vydalo nakladatelství Kalich. Redakčně upraveno.